

क्षणाच्छेष्टगस्त्वै तत्प्रोपरि च धारयेत् ॥
कुम्भस्तु नवनीतस्य प्रसामाचस्य धारयेत् ।
वत्सं चतुर्थागस्य तस्या उत्तरतो वसेत् ॥

क्षला विघ्ननेन च राजिंह-
सुवर्णद्वज्ञी सुखो च कार्या ।
तैवे च तस्या मणिमौलिकेनै
क्षला तथाच्च गुडेन जिङ्गाम् ॥
ओढ़ौ च पुष्टेच फलेच इत्ता;
प्रकल्प्य साक्षात् सितैच छृचैः ॥
नवनीतस्तीर्णी राजिंहुपादाँ प्रकल्पयेत् ।
तात्पर्णीं काल्पदीहाँ इभरीमलतच्छीवैम् ॥
खण्डद्वज्ञीं शैयद्वाराम् पश्चरक्षमन्वितम् ।
चतुर्भिंश्चिलमाचेष्टुं शंखुलो चर्वतो दिशः ॥
आच्छाद वक्ष्युमेन गन्धपुष्पेरलक्ष्मतम् ।
दिश्च दीपाच्च प्रज्वल्य आच्छादय निवेदयेत् ॥
वैद्येदाङ्गविद्वै आहितपिण्डितामवान् ।
मन्वात् एव जप्त्वा; सर्वधृतुष्य ये ख्लताः ॥
पुरा देवाहुरै; सर्वैः तागरथ्य तु मन्त्रने ।
उत्पन्नं दिव्यमन्तं नवनीतमिदं शुभम् ।
आयादन्त भूतानां नवनीति । नमोऽस्तु ते ।
एवसुचार्यं तां दद्यात् ब्राह्मणाय झटुनिने ॥

धृतुष्य इत्वा सुदां योपधाना
नवेदृष्ट्यं विप्रवर्णस्य भूयः ।
हविष्यमेव सरसच्चोपसक्ता
तिष्ठेद्वै धेशुद्वज्ञीयि विषः ॥
यः प्रपश्चाति तां धेनुं दीयमानां नरोत्तम ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः शिववायुचर्तां व्रजेत् ॥
पिण्डिभिः पूर्वजैः सार्हं मविष्यद्विष्य मानवः ।
विष्णुलोके व्रजवायु यावद्वाहूतं चंद्रवम् ॥
य इदं इश्वर्याङ्गक्षया आवयेद्वापि मानवः ।
सर्वपापविष्णुलोके भवीयते ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

नवपाठकः, पुं, (नवो नूतनः पाठकोऽध्यापकः) नवनाथायापकः । इति चिह्नान्तकौसुदी ॥
नवपालिका, ख्लौ, (नवं पालं यस्याः । कापि अत इत्यम्) नवपालिका, ख्लौ, (नवजातरजोऽङ्गना । इति मेदिनी । के, २३० ॥)
नवमः, चि, (नवनु+“तस्य पूरणे छट” ॥ ५ । २ । ४ ॥ इति छट । ततो “नानाह-संखादेव्यं” ॥ ५ । २ । ४ ॥ इति छटो मट् ।) नवानां पूरणः । इति वाकरथम् ॥
नयद् इत्यादि भाषा ॥

नवमलिका, ख्लौ, (नवा नूतना सुखा वा मणिका ।) नवमालिका । इति शब्दरनवस्तीर्णी । (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । १ । १२ । “रथं हस्तप्रतलं नवः सुनयना गुञ्जद्विरेफा लताः । प्रोम्बैलज्जवमणिका; सुरभयो वाताः सचन्ना निष्ठाः ॥”)

नवमालिका, ख्लौ, (नवा नूतना मालिका मणिका-पुष्पम् ।) नवमलिकापुष्पम् । वासनी नेवारी इति नेत्रोथार इति च

भाषा । तत्पर्यायाः । अतिमोहा २ यैश्वी ३
यौशोद्विवा ४ समला ५ सुकुमारी ६ सुरभिः ७
शुचिमणिका ८ सुगन्धा ९ शिखिद्विषो १०
नवाली ११ । इति राजनिर्वग्नः ॥ भद्रवर्मा १२
देवलता १३ । इति शब्दचक्रिका ॥ गत्य-
निलय १४ मालिका १५ नवमलिका १६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ तस्या गुणाः । अति-
प्रेत्यावलम् । सुरभिलम् । सर्वरोगहरवच्च । इति
राजनिर्वग्नः ॥ तस्मात्मगुणाः ।
“नेपाली कथिता तच्चैः समला नवमालिका ।
वासनी श्रीतला लघ्वी तिक्ता दोषव्याधिजितुः”

इति भावप्रकाशः ॥

नवमी, ख्लौ, (नवम + टिक्कात् ढोप ।) तिथि-
विषेः । सा चन्द्रस्य नवमकलाक्रियाल्पा ।
शुक्रपञ्चे ६ क्षयपञ्चे २४ पञ्चिकाकारादसङ्केतेन
एतदङ्गवेषिता । चय नवमोथवस्या । “सा
चालुमीयुता याद्वा युमात् । भविष्ये ।
‘मार्ये चतुर्भिर्यतुं पुण्यं विधिना पूर्णं चष्टिकाम् ।
तत् फलं लभते वीर नवम्यां कार्तिकस्य च ॥’
तथा भविष्ये ।”

‘मार्ये मार्यि तु या शुक्रा नवमी लोकपूजिता ।
महान्वेति सा प्रोक्ता चदानन्दकरी इत्याम् ।
खानं दानं जपो छोमो देवार्चनसुपोषयम् ।
सर्वं तद्वयं प्रोक्तं यद्यस्यां क्रियते नरैः ॥’
तथा कालिकापुराणम् ।
‘नवम्यां नववर्णाणि राजन् ! पिण्डाश्वो भवेत् ।
तत्त्वं तुष्टा भवेद्वैरौ सर्वकामप्रदा शुभा ॥’
चादेवादि नवव्यानिधावारथ्य नव वर्णाणि
यावत् प्रतिशुक्लनवर्णां पिण्डेतरभोजननिष्ठिति-
त्रतमिति चङ्गले विषेः । सर्वकामप्रदयौरी-
तोषः फलम् ।” इति तिथितत्त्वम् ॥ श्रीराम-
नवमीथवस्या तच्चव्वेद द्रव्या ॥॥ इति दुर्गा-
तिथिः । तच तस्याः पूजा कर्त्तव्या । यथा,—
ब्रह्मोवाच ।

“इयं देवी वरारोहा यातु शैलं हिमाचलम् ।
तत्र यूर्यं सुराः सर्वे गत्वा नवत मान्दिरम् ॥
नवव्यात् सदा पूज्या इयं देवी समाधिना ।
वरदा सर्वलोकानां भविष्यति न संशयः ॥
नवव्यां यस्य पिण्डाश्री भविष्यति हि मानवः ।
नारी वा तस्य सम्पन्नं भविष्यति मनोगतम् ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

कार्तिकमुक्तानवर्णां जगहान्नीपूजाप्रमाणिनि
यथा,—

“प्रपूजयेच्चगहात्रीं कार्तिके शुक्रपञ्चे ।
दिनोदये च मध्याह्ने सायाह्ने नवमेऽहनि ॥”

इति मायातन्त्रे १७ पटलः ॥

“कुम्भाश्चित्ते चन्द्रे नववर्णां कार्तिकस्य च ।
उवस्यद्विदितो भाद्रुंगमाराध्य यत्तवान् ॥
युज्ञारोमध्यनं लैमे लोकसाक्षिलमेव च ।
तां तिथिं प्राप्य महुजः शूनिमैमदिने यदि ।
प्रपूजयेच्चगहात्रीं धर्मसंकामार्थमोक्षाम् ॥”

इति काव्याननीतन्त्रे ७८ पटलः ॥

“कार्तिके शुक्रपञ्चे तु चेताया; प्रथमेऽहनि ।
चिसम्बन्धं पूजयेद्वै दुर्गां सम्युक्तवह्यते ॥”

इत्युत्तरकामारातन्त्रे ११ पटलः ॥

चय नवमीजातफलम् । यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।
“विरोधकर्त्ता सुजने रग्न्यः;
परापकारार्थमिति; कुञ्जैलः ।
आचारहीनः क्षपणः कठोरः;
प्रस्तुतिकाले नवमी यदि स्वातु ॥”

नवयौवना, ख्लौ, (नवं यौवनं यस्याः ।) द्वितीयौ ।
तत्पर्यायाः । दिक्करी २ । इति हारावली ।
१५४ ॥ तालुनी ३ झाँहेली ४ । इति शब्दमाला ॥
नवरङ्गं, ख्लौ, (नवं रज्जा यस्यात् ।) कायस्य-
सुखालुनीनां पश्चानचतुर्मुह्यात्मककुल-
विषेः । तद्यथा,—

“समाने प्रथमं दानं हितीयच कनिष्ठके ।
वह्यभातरि हृतीयच मध्यशेषे चतुर्थकम् ।
तिओजे प्रथमं दानं ज्ञायां देवदिवानतः ।
यद्यग्नं जन्मनि समे कनिष्ठे च हितीयकम् ।
हृतीयं जन्ममध्याश्रेष्ट तिओजेऽपि चतुर्थकम् ।
नवरङ्गमिति प्रोक्तं सुखानां हि महागुणम् ॥”

इति कुलाचार्यकारिका ॥

नवरङ्गं, ख्लौ, (नवानां रवानां समाहारः ।)
नवप्रकारारम्भयः । तद्यथा,—

“सुक्रामाणिक्यवैदूर्यमीमेदान् वचविहासौ ।
पद्मरागं मरकातं नीलस्त्रिति यथाक्रमात् ।”

इति तत्त्वसारः ॥

(यथा च,—

“वज्चच्च मौतिकाचैव माणिक्यं नीलसेव च ।
तथा मरकातं चर्यं महारक्तानि प्रच्छादा ॥
गोमेदः पद्मरागच्च वैदूर्यच्च प्रवालकम् ।
चत्वारि उपरत्नानि नवरङ्गमित्वं स्फुरतम् ॥”

“रत्नं शारदतं पुष्यं रात्रो माणिक्यसेव च ।
इन्द्रनीलस्त्र गोमेदस्त्रां वैदूर्यमित्यपि ॥

मौतिकं विद्यमस्त्रेति इत्यात्मानि वै नव ॥
इत्नं हीरा । गारलतं पात्रा । माणिक्यं पद्म-
रागः । इन्द्रनीलः नीला ।” इति भावप्रकाशस्य
पूर्जवक्त्वे प्रथमे भागे ॥) नवरङ्गदौषधशास्त्रे
धार्याणि नव इत्यानि यथा,—

“वैदूर्यं धारयेत् रुद्ध्यं नीलस्त्र रुग्गलाक्षने ।
आवनेयेऽपि माणिक्यं पद्मरागं शशाङ्कचे ।
गुरुं सत्त्वं भूत्वा वज्चं शैनी नीलं विदुर्बृद्धाः ।
राहू गोमेदकं धार्यं केतौ मरकतन्त्राः ॥”

इति दीपिका ॥

विक्रमादिव्यराजसभास्यनवसंख्यकपणिताः ।
यथा,—

“धन्वन्तरिच्छपणकामरसिंहश्चकु-
वेतालभृद्धटकर्पेकालिदासाः ।
खातो वराहमिहिरो दृपते; सभायां
रवानि वै वरश्चिन्तव विक्रमस्य ।”

इति नवरङ्गम् ॥

नव श्वीकाः । यथा,—

“मित्रमध्ये तथा गोतिर्वर्मीकार्पण्यस्त्रेकाः ।